

ПУКОВНИК ВЛАДЕТА БАЛТИЋ,
НАЧЕЛНИК ШТАБА КОМАНДЕ КОПНЕНЕ ВОЈСКЕ

ПОДИЖЕМО ЛЕСТВИЦУ СПОСОБНОСТИ

Најбројнији састав Војске Србије недавно је обележио свој дан и спрема се да сведе биланс године на измаку. Бројке говоре за себе, а циљ којем се тежи је јасан – на темељима славне традиције изградити војску спремну да оговори захтевима новог времена.

Снимио Даримир БАНДА

Копнена војска била је и остала тврдо језгро наше војске. Штит и мач система одбране. Кошница која марљиво ради дању и ноћу, па њено уједначено зујање готово да више нико ни не примећује... А ако би „зујање“ престало, ту громогласну тишину најбоље би чули непријатељи Србије. Да се тако нешто никада неће догодити уверио нас је својим надахнутим говором генерал-потпуковник Милосав Симовић на свечаној академији поводом Дана Копнене војске.

Подаци које је том приликом изнео звучали су импресивно. Више од

3.900 гађања, петнаестак мултинационалних и десетоструко више националних вежби, стотине километара изграђених и поправљених путева и још много тога. И све то за само једну годину. Ако се замислимо над овим бројкама у контексту величине наше земље и наше војске, постаје јасно да метафора о штиту, мачу и кошници, која непрекидно ради у корист безбедности Србије, и те како има смисла.

Поводом Дана Копнене Војске за магазин „Одбрана“ говори пуковник Владета Балтић, начелник Штаба Команде Копнене Војске. Искусни старешина војнички прецизно дао је

пресек стања у највећем борбеном саставу Војске Србије.

О Господине пуковниче, генерал Симовић томену је хиљаде различитих активности, а година траје „само“ 365 дана. Не треба много маштајуће да се дође до закључка колико је то активности које се истовремено одвијају на дневном нивоу. И све оне, на неки начин, дођу на Ваш сто. Како се носите с њим изазовима?

– Војска никада није, нити може зависити од рада једног човека, његових способности или пожртвовања. Сваки успех и достигнуће увек се темеље на заслугама многих. Тачно је да

дужност начелника Штаба носи велико бреме одговорности, али не треба заборавити да је највећа одговорност управо на команданту генерал-потпуковнику Милосаву Симовићу, затим његовом заменику генерал-мајору Желимиру Глишовићу. Штаб Команде Копнене војске којим руководим чиним компетентних и искусних старешина, великих професионалаца и патриота. Без њиховог доприноса не би било резултата. Пуковник Зоран Насковић, помоћник за операције, пуковник Саша Петровић, помоћник за подршку, само су неки од људи чија имена вреди поменути када се говори о резултатима нашег рада. А све те активности које наводите не би било могуће успешно реализовати без труда који улажу сви припадници Копнене војске, сви команданти и командири, органи команди, сви војници и цивилна лица у њеном саставу.

Q *Задржимо се, на тренућак, на бројкама које је командант изнео, а односе се на обуку и вежбе.*

– Један од тежишних задатака у овој години био је обука свих припадника Копнене војске. Изведено је 3.951 гађање са 46.271 извршиоцем и средњом оценом гађања 4,15 – врло добар. Националних вежби јединица ранга чета–батерија–група бродова и виших било је 149. До краја године планирано је извођење још шест вежби батаљонског и четног нивоа. Имали смо 13 мултинационалних вежби. Пет смо организовали и спровели у Србији и у њима је учествовало 439 припадника Копнене војске. На осам вежби у иностранству ангажовали смо 256 лица из нашег састава. Ради додатног оспособљавања припадника Копнене војске организовано је 206 курсева, које је успешно завршило 1.845 лица.

Q *Може ли се закључити да је међународна сарадња ове године била успешна?*

– Апсолутно. Копнена војска настоји да повећа ниво оперативних способности, између осталог, и сарадњом са страним армијама. Вежбе и заједничка обука су најбољи начин за то. Као што се могло видети, наши припадници имају знања и способности да стану раме уз раме не само са

својим колегама из региона, него и са онима који важе за најбоље у свету. „Платинасти вук“, „Словенско братство“, „Јастреб“, „Гвоздени мачак“, „Комшије“, „Платинасти лав“, само су неке од вежби у земљи и иностранству с којих смо донели значајна искуства. Неке од поменутих активности већ су постале традиција. Као што видите сарађујемо и са Истоком и са Западом и настојимо да најбоље и од једних и од других инкорпорирамо у наш систем обуке.

Q *На приказу дела ојераћивних способности 20. октобра, поводом Дана ослобођења Београда, презентован је пројекат „1.500“. Да ли је и то део „учења“ о коме говорите?*

– На неки начин јесте, према смо ми и на основу сопствених искустава имали јасну слику шта нам је потребно како бисмо побољшали, строго војнички речено, степен заштите снага, делотворне или ефикасне употребе снага, повећање мобилности у зони операције, искоришћења информационог простора и одрживости јединица. Суштину пројекта обухвата опремање одређених јединица савременим средствима заштите, наоружањем, возилима, оптоелектронским средствима, падобранским средствима, беспилотним летелицама и логорском опремом. Циљ јесте да се тиме повећа способност снага за реаговање.

Q *Да ли је ова опрема набављена?*

– Великим делом јесте, а оно што још није стигло, биће нам испоручено у 2018. години.

Q *Може ли нам открити чиме ће војници из пројекта „1.500“ бити опремљени?*

– Списак је дуг и не бих ишао у детаље. Реч је, свакако, о најсавременијем наоружању и опреми. Поменућемо пиштоље „Glock“, калибра 9 милиметара, аутоматске пушке 5,56 милиметара „SCAR-L“, лаке пушкомитраље „Minimi“, двогледе и ласерске даљини-мере „IM UC“ и „MOSKITO“... Биће ту, наравно, ронилачке, падобранске и заштитне балистичке опреме и оптоелектронских средстава. Припадници снага за реаговање неће ни по чему заостајати за тренутно најсавременије опремљеним јединицама у Европи.

Q *Безбедносне процене и даље идентификују југ Србије и Косово и Метохију као неуралгичне тачке. Каква је ситуација на административној линији?*

– Ситуација је генерално мирна, али не треба заборавити да на 384 километра дугој административној линији према Косову и Метохији увек можете очекивати неки ризик или инцидент. Наше снаге у Копненој зони безбедности контролишу територију од 1.920 квадратних километара, што захтева непрекидну будност и опрезност. Као и ранијих година, с временом на време, имамо тешкоће са лицима која с територије Покрајине прелазе административну линију и нелегално секу шуму. Захваљујући професионализму наших припадника, немамо већих проблема. Треба имати на уму да током реализације задатака у КЗБ остварујемо успешну сарадњу са снагама КФОР-а на Косову и Метохији, припадницима МУП-а Србије, Координационим телом Владе, органима локалне самоуправе и становништвом у општинама чија се територија налази у Копненој зони безбедности. Без сарадње свих наведених државних органа и грађана не бисмо имали стабилну ситуацију.

Q *С времена на време чујемо за заједничке патроле Војске Србије и КФОР-а. Има ли још неких контака?*

– Једновремене патроле су само један облик од 271 активности сарадње које смо имали са КФОР-ом током ове године. Одржано је 39 састанака на локалном, координационом и командном нивоу, на којима смо разменили информације и међусобно координисали активности. Реализоване су 172 једновремене патроле и 44 осматрачнице, чиме је омогућено благовремено препознавање и дефинисање такозваних врућих рејона, то јест подручја карактеристичних по случајевима бесправне сече шуме, илегалних прелазака миграната и кријумчарења акцизне робе. Поред наведеног, извели смо и једну заједничку вежбу.

Q *Тренутно командујете Заједничким снагама Војске Србије и МУП-а које обезбеђују државну границу према Македонији, Бугарској и Црној Гори. Рекло би се*

да је мигрантска криза утихнула. Или је то само привид?

– Кретање миграната јесте у стагнацији, што је последица појачаних контрола државне границе Републике Србије и осталих суседних земаља на „Балканској рути“, као и погоршања временских услова. У лето 2016. године, у просеку је седмично било око 760 покушаја илегалних прелазака границе. Од новембра је тај број константно у опадању, тако да последњих неколико месеци бележимо око 60 покушаја илегалних прелазака седмично. У време када је генерал Глишовић одређен за првог команданта Заједничких снага пред њим је био изазов да успостави и усагласи систем рада припадника Војске и МУП-а у складу с додељеном мисијом и задацима. Он је свима нама који смо се мењали на дужности команданта на неки начин трасирао пут. Наравно, и бригадни генерали Миле Јелић и Дејан Јанковић допринели су да се систем рада усаврши, о чему говоре и резултати.

Од почетка ангажовања Заједничких снага укупно је откривено више од 22.500 миграната. Од намере да илегално пређе државну међу одвраћено је око 21.200, а по дубини територије откривено је више од 1.300 миграната,

углавном кријумчарених лица, која су после откривања смештена у прихватне центре. Један од задатака Заједничких снага јесте спречавање кријумчарења људи. Добром сарадњом с органима МУП-а до сада су спречена 144 случаја кријумчарења. Процесуирано је 156 кријумчара држављана Србије, Бугарске, Пакистана, Авганистана, Ирака, Холандије, Аустрије, Молдавије и Босне и Херцеговине.

О *Било је притужби, нарочито у погледу ангажовања Заједничких снага, на услове рада, смештај, логистику. Јесу ли ти проблеми превазиђени?*

– Наравно да је било проблема. После много година Војска је ушла у напуштене карауле. Систем логистичке подршке требало је разрадити. Не заборавите да је реч о граници дугој 462 километра. Проблеми су ту да би се решавали. И решени су.

О *Током прошле године било је доста речи о попуни јединица, односно повећаном одливу кадра, нарочито професионалних војника. Како се Команда КоВ-а носи с тим проблемом?*

– Одлив кадра јесте проблем с којим смо се суочили у протеклом периоду. Наравно да није добро када систем напуштају обучени професионални војници, али треба имати у виду да је то природан процес и нешто са чиме се суочавају и остали систе-

ми и друге, много богатије војске и државе. У КоВ је ове године већи прилив професионалних војника у односу на одлив. Од 1. септембра омогућен је непрекидан пријем професионалних војника на упражњена места у свим јединицама Копнене војске и до сада смо примили 816 професионалних војника, а до краја године очекујемо пријем још 300. Такође, за попуну 69 упражњених места цивилних лица расписан је јавни конкурс. У септембру, по завршетку Војне академије, извршен је пријем 65 потпоручника, а током ове године и 80 подофицира од професионалних војника који су завршили лидерски и основни курс за подофицире. То је снага на коју рачунамо. Не треба заборавити и најављено повећање примања у наредној години. То ће сигурно утицати да се на запослење у Војсци гледа другим очима. Треба веровати руководству земље када каже да и следеће године можемо очекивати неке кораке у побољшању стандарда наших припадника.

О *Одлазак у мултинационалне операције многи припадници Војске Србије видели су као прилику да унапреде животини стандард. Старијине су, поред тог материјалног момената, заинтересоване и за стицање искуства које им може бити значајно за развој каријере. Којна војска је, сти-*

цајем околности, највећи „извор“ мировњака.

– То је тачно. Као најбројнији састав Војске, сразмерно дајемо и највећи број припадника за мултинационалне операције. Тренутно имамо 167 лица ангажованих на тим задацима, а укупно ове године их је 353. Тежиште је и даље на мултинационалној операцији UNIFIL у Либану, где КоВ има пешадијску чету од 130 лица. Они се налазе у Сектору „Исток“, у саставу шпанског батаљона. Имамо и вод за заштиту снага, од 33 припадника, у Сектору „Запад“, у саставу италијанског контингента. У децембру је планирана редовна замена ових снага. Треба рећи да ове године није било непосредног угрожавања безбедности наших снага ангажованих у мисијама. А о квалитету њиховог рада и ангажовања сведоче извештаји и признања које добијамо.

О Припадници Команде КоВ често истичу значај Центра за обуку јединица за мултинационалне операције. Да ли делиш те стај став?

– Центар за обуку јединица за мултинационалне операције постоји од 2012. године и представља национални центар за оспособљавање јединица за мисије Војске Србије с перспективом да буде и регионални центар „Партнерства за мир“. Јединствен је у региону јер поседује модерне полигоне, тренажере и симулаторе за

обуку јединица. Тамо имамо Симулациони центар, који је опремљен симулатором виртуелног борбеног окружења. У току 2018. године очекујемо испоруку тренажера за гађање из личног наоружања „Laser shoot“, који ће бити инсталиран у наведеном објекту.

Центар располаже вишенаменским учioniчким центром, који је изграђен 2017. године и представља најсавременији наставни објекат у нашој војсци. Такође, ту је и полигон за обуку у области извођења војних операција у урбаним срединама и за пролазак конвоја кроз појас с импровизованим експлозивним направама. Ту се не заустављамо! Један од најзначајнијих пројеката јесте изградња стрелишта „Вртогош“, које ће омогућити реализацију гађања на даљинама до 600 метара и гађање из конвоја. Тамо ће бити инсталирана најсавременија стрелишна опрема, чија је испорука планирана у марту 2018. године.

О Звучи као импозантан пројекат.

– И јесте. Инжињеријски радови на проширењу стрелишта трајали су две године. Било је ангажовано 107 припадника КоВ-а, уз испомоћ припадника РВ и ПВО. Због обима радова и очувања ресурса инжињеријских машина, поред капацитета Прве, Друге, Треће и Четврте бригаде Копнене војске, подршку су дали 333. инжињеријски батаљон из РВ и ПВО, Команда за обуку и Гарда. Ангажовано је 20

инжињеријских машина и 20 самоистоваривача. Пређено је 100.973 километара и утрошено 190.691 литар дизел горива. Ископано је и превезено 564.740 кубних метара материјала. Посла су имали и минери, утрошено је 3.660 килограма тротила и 800 килограма пластичног експлозива.

У току су радови на изградњи инфраструктуре на стрелишту – командни торањ, линије мета, електрификација, дренажа терена и уређење водотокова. Те радове изводи Војнограђевинска установа „Београд“. Очекујемо да буду окончани до краја 2017. године.

О Ближи се крај године, ђа се већ могу сводиш рачуни и биланси задовољства и незадовољства. С каквим расположењем напушташ 2017. и улазиш у 2018. годину?

– Ако бих рекао да сам незадовољан оним што смо постигли, био бих неправедан према већини припадника Копнене војске који су својим трудом и радом заслужили признање за резултате. С друге стране, ако бих рекао да сам задовољан, то би могло да звучи супротно од онога чему ми у Команди КоВ-а увек тежимо – стално повећање нивоа оперативних способности! То увек може и увек мора боље. Чим достигнумо жељени ниво, дижемо лествицу! ■

Александар ПЕТРОВИЋ